

A8-0368/2017

27.11.2017

BETÄNKANDE

om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi (2015/2129(INI))

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga

och inrikes frågor Föredragande: Anna Maria Corazza Bildt

ANTAGNA TEXTER

Preliminär utgåva

P8_TA-PROV(2017)0501

Genomförande av direktivet om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2017 om genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi (2015/2129(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 3 och 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 82.2 och 83.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av artiklarna 7, 8, 24, 47, 48 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter av den 20 november 1989 och dess protokoll,
- med beaktande av Europarådets konvention om skydd för barn mot sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp av den 25 oktober 2007,
- med beaktande av Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet av den 23 november 2001,
- med beaktande av Europarådets antagande av sin strategi för barnets rättigheter (2016–2021),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF²,

¹ EUT L 335, 17.12.2011, s. 1.

² EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter¹,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2015 om sexuella övergrepp mot barn på internet²,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 maj 2012 *Europeisk strategi för ett bättre internet för barn* (COM(2012)0196) och med beaktande av kommissionens rapport av den 6 juni 2016 *Slutlig utvärdering av det fleråriga EU-programmet för att skydda barn som använder internet och annan kommunikationsteknik (Säkrare Internet)* COM(2016)0364),
- med beaktande av kommissionens rapport av den 16 december 2016 med en utvärdering av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i direktiv 2011/93/EU (COM(2016)0871) och kommissionens rapport av den 16 december 2016 med en utvärdering av genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 25 i direktiv 2011/93/EU (COM(2016)0872),
- med beaktande av Europols rapport från 2016 med en hotbilsbedömning av internetstödd organiserad brottslighet (iOCTA),
- med beaktande av rapporten från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter av den 27 februari 2017 om ett barnvänligt rättsväsende: perspektiv och erfarenheter från barn som deltar i civilrättsliga eller straffrättsliga förfaranden som brottsoffer, vittnen eller parter i nio EU-medlemsstater.
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 april 2017 *Att skydda migrerande barn* (COM(2017)0211),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och av artikel 1.1 e i och bilaga 3 till talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för kultur och utbildning och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A8-0368/2017), och av följande skäl:
 - A. Sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn utgör allvarliga kränkningar av de grundläggande rättigheterna, framför allt av barns rätt till det skydd och den omvårdnad de behöver för sitt välbefinnande, i enlighet med vad som föreskrivs i FN:s konvention från 1989 om barnets rättigheter och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - B. Barnets bästa måste prioriteras i genomförandet av åtgärder för att bekämpa dessa brott, enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och FN:s konvention om barnets rättigheter.
 - C. Direktiv 2011/93/EU är ett övergripande rättsligt instrument som innehåller bestämmelser om materiell straffrätt och straffrättsliga förfaranden, åtgärder för stöd

¹ EUT C 289, 9.8.2016, s. 57.

² EUT C 316, 30.8.2016, s. 109.

och skydd av offer och för förebyggande, inbegripet administrativa åtgärder, och dess genomförande kräver en nära medverkan av aktörer från olika sektorer, t.ex. brottsbekämpande myndigheter, rättsväsendet, föräldra- och familjeföreningar som spelar en viktig roll för skyddet av barn, icke-statliga organisationer, internetleverantörer och andra.

- D. Kommissionens genomföranderapport ger ingen statistik över avlägsnande och blockering av webbplatser som innehåller eller sprider bilder på sexuella övergrepp mot barn. Framför allt saknas statistik över hur snabbt innehållet tas bort, hur ofta rapporter följs upp av brottsbekämpande myndigheter, hur mycket avlägsnandet försenas av hänsyn till pågående utredningar, eller hur ofta sådana lagrade uppgifter faktiskt används av rättsväsendet eller brottsbekämpande myndigheter.
- E. Ett av de största problemen när det gäller att utreda sexuella övergrepp mot barn och lagföra förövarna är att de inte anmäls av offren. Pojkar är mindre benägna att anmäla övergrepp.
- F. Barn som har fallit offer för sexuella övergrepp eller sexuellt utnyttjande drabbas av flera varaktiga fysiska och/eller psykiska trauman som kan följa dem långt in i vuxenlivet.
- G. Sexuella övergrepp mot och sexuellt utnyttjande av barn på internet är ett växande fenomen och nya former av brottslighet, såsom ”hämndporr” och sexutpressning, har tillkommit på internet och måste hanteras med konkreta åtgärder av medlemsstaterna.
- H. Brottsbekämpande myndigheter står inför utmaningar såsom peer-to-peer-nätverk och privata nätverk där material med sexuella övergrepp mot barn utbyts. Redan i tidig ålder måste flickor och pojkar göras medvetna om riskerna och vikten av att respektera andras värdighet och integritet i den digitala tidsåldern.
- I. Migrerande barn – i synnerhet flickor, men även en stor andel pojkar¹ – är särskilt utsatta för sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande. Det är människohandlare, människosmugglare, narkotikahandlare, prostitutionsnätverk och andra enskilda eller nätverk som utnyttjar deras sårbarhet på vägen till Europa och när de väl är där.
- J. Sexturismindustrin drabbar många barn, särskilt flickor, men även en stor andel pojkar.
- K. För att vara förenliga med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna måste de åtgärder som vidtas enligt skäl 47 i direktiv 2011/93/EU, vad gäller blockering och avlägsnande av webbplatser online, respektera de garantier som anges i artikel 25 i det direktivet.
- L. Systematiska granskningar och metaanalyser har visat att barn med funktionsnedsättning löper cirka tre gånger så stor risk att falla offer för fysiskt eller sexuellt våld jämfört med barn utan funktionsnedsättning.

¹ Studier visar att särskilt pojkar kan dra sig för att avslöja sexuella övergrepp, bland annat på grund av orsaker kopplade till samhällets syn på män. Se t.ex. den studie som gjorts av enheten för efterhandsbedömningar vid Europaparlamentets utredningstjänst, PE 598.614, s. 16, samt Schaefer, G.A., I.A, Ahlers, C.J., och Bahls C, *Child sexual abuse and psychological impairment in victims: results of an online study initiated by victims*, Journal of Child Sex Abuse, vol. 21, nr 3, 2012, s. 343–360.

- M. Termen ”barnpornografi” bör inte användas för att definiera överträdelser av artiklarna 5 och 2 c i direktiv 2011/93/EU och kan ha negativa följder för barn som fallit offer för människohandel.

Huvudsakliga slutsatser och rekommendationer

1. Europaparlamentet fördömer otvetydigt alla former av sexuella övergrepp mot eller sexuellt utnyttjande av barn samt våld mot och övergrepp av barn på alla nivåer. Parlamentet välkomnar Europarådets antagande av sin strategi för barnets rättigheter (2016–2021). Parlamentet uppmanar samtliga EU-institutioner och medlemsstater att vidta lämpliga åtgärder för att förhindra alla former av fysiskt och psykiskt våld, inklusive fysiska och sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande, och att skydda barnen från dem. Parlamentet uppmanar samtliga EU-institutioner och medlemsstater att vidta samlade och effektiva åtgärder för att utrota sexuella övergrepp, sexuellt utnyttjande och, mer allmänt, alla sexualbrott mot barn. Parlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att uttryckligen behandla skydd av barn som en prioritering i planeringen och genomförandet av politiska åtgärder som kan påverka dem negativt.
2. Europaparlamentet anser att direktiv 2011/93/EU utgör en stabil och heltäckande rättslig ram för bekämpande av sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn. Parlamentet beklagar att det har varit så svårt för medlemsstaterna att införliva och tillämpa direktivet, särskilt vad gäller bestämmelserna om förebyggande, utredning och åtal samt skydd av och stöd till brottsoffren, och att man ännu inte har utnyttjat direktivets fulla potential. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att anstränga sig mer för ett fullständigt och korrekt införlivande av direktivet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att införlivandet omsätts i ett konkret genomförande så att skydd av och stöd till barn som är brottsoffer och nolltolerans för sexuella övergrepp mot barn säkerställs.
3. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte kunde lägga fram sina genomföranderapporter inom den tidsfrist som anges i artikel 28 i direktiv 2011/93/EU och att de två utvärderingsrapporter som kommissionen har lagt fram endast beskriver medlemsstaternas införlivande i nationell lagstiftning och inte gör någon fullständig bedömning av efterlevnaden av direktivet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta och förse kommissionen med all relevant information om genomförandet av direktivet, inbegripet statistik.
4. Parlamentet betonar att termen ”material med sexuella övergrepp mot barn” är lämpligare än ”barnpornografi” för sådana brott mot barn. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda termen ”material med sexuella övergrepp mot barn” i stället för ”barnpornografi”. Parlamentet betonar emellertid att den nya terminologin inte på något sätt får begränsa de brott som anges som ”barnpornografi” i artikel 5 i direktiv 2011/93/EU i förhållande till artikel 2 c.
5. Europaparlamentet beklagar att kommissionen i sin genomföranderapport inte anger om INHOPE-systemets effektivitet bedömts när den överlämnar rapporter till motparter i tredjeländer.
6. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har samlat in uppgifter om de typer av blockeringar som har använts. Parlamentet beklagar att uppgifter om antalet webbplatser på blockeringslistorna i varje land inte har offentliggjorts. Parlamentet beklagar djupt att det inte finns någon bedömning av användningen av

säkerhetsmetoder, såsom kryptering, för att säkerställa att blockeringslistorna inte läcker och får en allvarlig kontraproduktiv effekt. Parlamentet välkomnar att kommissionen, efter att ha förordat obligatorisk blockering 2011, nu uttryckligen har övergett denna ståndpunkt.

Materiella straffrättsliga bestämmelser (artiklarna 3, 4 och 5 i direktivet)

7. Europaparlamentet konstaterar att de materiella straffrättsliga bestämmelserna i direktiv 2011/93/EU har införlivats av medlemsstaterna. Parlamentet är dock oroat över att vissa medlemsstater inte fullt ut har införlivat bestämmelserna om brott som har samband med sexuellt utnyttjande (artikel 4), brott som rör sexuella övergrepp vid missbruk av en erkänd förtroendeställning eller av makt eller inflytande (artikel 3.5 i) eller missbruk av barnets särskilt utsatta situation (artikel 3.5 ii), samt om juridiska personers ansvar (artikel 12).
8. Europaparlamentet anser framför allt att medlemsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att motverka straffriheten för de förövare som begår sexuella övergrepp mot barn liksom de fysiska eller juridiska personer som underlättar, bidrar till eller medverkar till brott i form av sexuellt utnyttjande och sexuella övergrepp. Parlamentet anser att det är ytterst viktigt att medlemsstaterna säkerställer både fysiska och juridiska personers ansvar då en person som är medlem av denna juridiska enhet brister i övervakningen eller kontrollen och således möjliggör eller underlättar brottet.
9. Europaparlamentet är särskilt bekymrat över de hot och risker som internet innebär för barn, i synnerhet när det gäller rekryteringen av barn på nätet, samt grooming och andra sorters uppmaningar. Parlamentet anser att man därför måste hitta metoder för att identifiera, rapportera och utreda sådan farlig verksamhet. Parlamentet betonar behovet av ökat skydd för barn på nätet, och av att man samtidigt genomför program som höjer medvetenheten och informerar om de faror som förekommer på nätet.
10. Europaparlamentet erinrar kommissionen om att restriktioner på onlineinnehållet bör förankras i lagstiftningen, vara väldefinierat, proportionerligt, berättigat och ha ett tydligt mål.
11. Europaparlamentet ser med oro på de ökande direktsändningarna med sexuella övergrepp mot barn och på hur skickliga och innovativa gärningsmännen är när det gäller användning av avancerad teknik. Parlamentet anser att samtliga medlemsstater därför bör sträva efter att utveckla innovativa tekniska applikationer för att upptäcka och blockera tillträdet till sådant material, samtidigt som möjligheten att betala för sådana tjänster begränsas.
12. Europaparlamentet betonar behovet av att hantera nya former av brottslighet på nätet såsom hämndporr och sexuell utpressning, som berör många ungdomar, särskilt tonårsflickor. Parlamentet uppmanar medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och rättsväsendet att vidta konkreta åtgärder för att bekämpa denna nya form av brottslighet, och uppmanar internetbranschen, telefonjourer, icke-statliga organisationer och alla berörda organ, att ta sitt gemensamma ansvar samtidigt som man strävar efter att erbjuda lösningar för att komma till rätta med dessa brott, inbegripet ett bättre utnyttjande av tillgänglig teknik och utveckling av ny teknik som underlättar identifieringen av personer som begår brott på internet.
13. Europaparlamentet upprepar varje individs rätt att bestämma över hur hans eller hennes

personuppgifter ska användas, särskilt den exklusiva rätten att kontrollera användningen och utlämnandet av personuppgifter och rätten att bli glömd, dvs. möjligheten att snabbt få innehåll som kan skada individens värdighet raderat.

14. Europaparlamentet betonar att medlemsstater som ännu inte har kriminaliserat nätstalkning eller förledande av barn på nätet och inte heller nätgromning, måste göra detta. Parlamentet påminner om att nätstalkning betyder att vuxna kommunicerar via internet med en minderårig eller en person som de vuxna tror är minderårig i syfte att i ett senare skede begå en kriminell eller brottslig handling mot vederbörande.
15. Europaparlamentet beklagar att ingen statistik har tillhandahållits om användningen av straffrättsliga förfaranden för att beslagta utrustning i relevanta fall.

Utredning och lagföring

16. Europaparlamentet konstaterar att flera av medlemsstaterna inte har genomfört kravet på att lagföra brott inom en tillräckligt lång tidsperiod efter det att brottsoffret har uppnått myndighetsålder. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna att se till att den lagstadgade gränsen inom vilken dessa brott kan anmälas och åtal kan väckas är tillräckligt lång, och att de åtminstone börjar den dag då brottsoffret blir myndigt, i syfte att säkerställa möjligheten att lagföra brottet.
17. Europaparlamentet understryker betydelsen av att tillämpa artikel 17 för att säkerställa att medlemsstaterna har jurisdiktion i fråga om brott som begås med hjälp av informations- och kommunikationsteknik (IKT) till vilken åtkomsten skett från deras territorium, oavsett om tekniken är baserad inom deras territorium. Parlamentet understryker nödvändigheten av att utarbeta en konkret ram för en gemensam europeisk strategi om jurisdiktion i cyberrymden, vilket påpekades vid justitie- och inrikesministrarnas informella möte den 26 januari 2016.
18. Europaparlamentet beklagar djupt att inte alla brott som anges i direktiv 2011/93/EU ingår i medlemsstaternas nationella lagstiftning när det gäller extraterritoriell behörighet. Parlamentet beklagar likaså att vissa medlemsstater garanterar att brott i form av sexuella övergrepp som begås utomlands lagförs utan att offret har lämnat in ett klagomål. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att åtgärda dessa brister på ett effektivt sätt.
19. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att anslå tillräckliga ekonomiska och mänskliga resurser till de brottsbekämpande och rättsliga myndigheterna så att de kan bekämpa sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn, inklusive särskild utbildning för poliser och utredare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka de resurser som avsätts för identifiering av offer, och uppmanar med eftertryck de nio medlemsstater som ännu inte införlivat artikel 15.4 i direktiv 2011/93/EU som rör identifiering av offer att utan dröjsmål göra detta, och att verkställa den genom att tillsätta särskilda utredningsenheter utrustade med lämpliga verktyg och resurser.
20. Europaparlamentet beklagar att exakta statistiska uppgifter om hur många brott som begås på området för sexuella övergrepp mot barn och i synnerhet sexuellt utnyttjande av barn fortfarande saknas på grund av den höga andelen oanmälda brott, nya brottsformer och skillnaderna mellan de definitioner och metoder som används i medlemsstaterna.

21. Europaparlamentet betonar att några av de brottsbekämpande och rättsliga myndigheternas största problem vid utredning och åtal av sexuella övergrepp mot barn på nätet, oftast handlar om att utredningarna är gränsöverskridande och beroendet av elektroniska bevis. Parlamentet noterar i synnerhet behovet av att förbättra digitala utredningstekniker för att hålla jämna steg med den snabba tekniska utvecklingen.
22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stärka samarbetet mellan deras brottsbekämpande myndigheter, bl.a. genom ökad användning av gemensamma utredningsgrupper. Myndigheterna måste inse att ett alltför stort beroende av telefonjourer och branschen kan vara kontraproduktivt, eftersom det innebär att bekämpandet av material med sexuella övergrepp mot barn läggs över på externa aktörer.
23. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa bestämmelserna i direktiv 2011/93/EU på ett framtidssäkert sätt. Parlamentet uppmanar branschen och leverantörer av internetjänster att använda modern teknik och att investera i innovativa lösningar för att öka möjligheterna att identifiera och lagföra förövare, för att upplösa kriminella nätverk på internet samt för att skydda offren.
24. Europaparlamentet ser med oro på internetleverantörers användning av en teknik som kallas Carrier-Grade Network Address Translation (CGN) och som gör det möjligt för flera användare att samtidigt dela en och samma IP-adress, vilket därmed hotar säkerheten på nätet och möjligheten att fastställa ansvar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att få internetleverantörer och nätoperatörer att vidta de åtgärder som krävs för att begränsa antalet användare per IP-adress, att stegvis avskaffa användningen av CGN-teknik och göra de investeringar som krävs för att omgående införa nästa generations IP-adresser, dvs. version 6 (IPv6).
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sitt polisära och rättsliga samarbete samt att utnyttja EU:s befintliga instrument för samarbete som tillhandahålls av Europol – i synnerhet inom ramen för analysprojektet (AP) Twins och Europeiska it-brottscentrumet – och Eurojust för att garantera framgångsrika utredningar och lagföring av gärningsmän och eventuella medbrottslingar. Parlamentet betonar att Europol och Eurojust bör ges lämpliga resurser för att de ska kunna fullgöra sin uppgift i detta avseende och uppmuntrar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis.
26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sitt polisära och rättsliga samarbete för att bekämpa människohandel och människosmuggling med migrerande barn som är särskilt sårbara för övergrepp, människohandel och sexuellt utnyttjande, i synnerhet flickor, men även pojkar. Parlamentet efterlyser förstärkt samarbete och snabbt informationsutbyte mellan myndigheter för att spåra försvunna barn samt driftskompatibilitet mellan databaser. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillämpa en helhetssyn som omfattar alla berörda aktörer och att öka samarbetet med brottsbekämpande myndigheter, sociala tjänster och det civila samhället. Parlamentet bekräftar det civila samhällets viktiga roll för att identifiera utsatta barn, med tanke på det bristande förtroende för brottsbekämpande myndigheter som migrantbarn har visat.
27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera sina ansträngningar för att bekämpa barns sexturism och lagföra gärningsmän och deras medbrottslingar, med beaktande av alla berörda aktörers ansvar.
28. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör uppmuntras till att utveckla ett

specialiserat internationellt nätverk för att bekämpa sexturism, åtföljt av statliga åtgärder såsom införande av finansieringsprogram för att stödja familjer och barn som bor i riskområden.

Förebyggande (artiklarna 22, 23 och 24 i direktivet)

29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa effektiva förebyggande åtgärder och interventionsprogram, inbegripet regelbundna utbildningsprogram, för alla tjänstemän, utbildare, föräldraföreningar och intressenter som kommer i kontakt med barn för att bättre bedöma risken för att de ska begå brott.
30. Europaparlamentet uppmanar med kraft alla medlemsstater att genomföra lämpliga åtgärder, såsom kampanjer för att höja medvetenheten hos allmänheten, förebyggande kampanjer, utbildning och särskilda utbildningsprogram för myndigheter, föräldrar, lärare, barn och minderåriga – även i samarbete med föräldraföreningar som arbetar aktivt med skydd av barn och minderåriga samt relevanta organisationer i det civila samhället – för att främja mediekompetens, onlinesäkerhet och betydelsen av familjevårdning (t.ex. ömsesidigt ansvar, respekt och omsorg), mänsklig värdighet, självkänsla, icke-våld och, mer generellt, barnens rätt att skyddas mot alla former av sexuella övergrepp och sexuellt utnyttjande.
31. Europaparlamentet uppmanar EU-institutionerna och medlemsstaterna att inrätta ett flerstegssystem för skydd av barn baserat på barnets bästa och med fullständig respekt för barnets grundläggande rättigheter, för att sända ett tydligt budskap om att allt slags fysiskt, sexuellt och emotionellt våld mot barn är oacceptabelt och straffbart.
32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis om läromaterial och utbildningsprogram för alla berörda aktörer, såsom lärare, föräldrar, utbildare och brottsbekämpande myndigheter, för att öka medvetenheten om grooming och andra hot mot barns säkerhet på nätet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa ambitiösa utbildningsprogram som riktar sig till både föräldrar och ungdomar i syfte att ge dem egenmakt genom att göra dem medvetna om farorna med internet och uppmanar dem till att rapportera händelser som de har bevittnat eller utsatts för, framför allt via telefonjourer för barn. Parlamentet anser att det är mycket viktigt att ge föräldrar vägledning så att de kan bedöma de risker som deras barn kan ställas inför och upptäcka tidiga tecken på eventuella sexuella övergrepp på nätet. Parlamentet uppmanar tjänsteleverantörerna att intensifiera sina insatser för att öka medvetenheten om riskerna med att använda internet, i synnerhet för barn, genom att ta fram interaktiva verktyg och informationsmaterial.
33. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att i sin lagstiftning införa obligatoriska kontroller i brottsregistret av personer som söker arbete eller volontärarbete som innebär tillgång till barn, och att systematiskt utbyta information om enskilda personer som utgör en risk för barn.
34. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta information om personer som förgripit sig sexuellt på barn för att förhindra att de obemärkt rör sig från en medlemsstat till en annan för att arbeta eller volontärarbeta med barn eller vid inrättningar för barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra utbytet av information om fällande domar och diskvalifikation, och att säkerställa en systematisk och konsekvent insamling av uppgifter i nationella register över förövare. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppfylla sina förpliktelser enligt artikel 22 i direktiv

2011/93/EU och att tillhandahålla effektiva akademiskt granskade interventionsprogram och interventionsåtgärder för personer som fruktar att de kan komma att begå sexuella övergrepp mot barn och andra brott som avses i artiklarna 3–7 i direktivet.

35. Europaparlamentet noterar att vissa medlemsstater har utvecklat särskilda operativa system och kriminalteknisk kapacitet för att utreda sexuella övergrepp mot barn. Parlamentet konstaterar dock att de flesta medlemsstaterna inte har specialiserade utredningstjänster eller ekonomiska medel för att köpa in kriminaltekniskt material, såsom särskild programvara för att utredningar online ska kunna utföras. Parlamentet rekommenderar därför att EU stödjer dessa tjänster genom att tillhandahålla tillräckliga medel där de behövs.
36. Europaparlamentet noterar att i de flesta fallen rapporteras inte sexuella övergrepp mot barn och sexuellt utnyttjande av barn till de brottsbekämpande myndigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra och stärka barns anmälningar av dessa brott samt planera att införa systematiska mekanismer för direktrapportering.
37. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa eller förstärka telefonjourer som ger hjälp och stöd till barn som har utsatts för sexuella övergrepp eller sexuellt utnyttjande, och som bidrar till arbetet med barnens grundläggande rätt att bli hörda. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att dessa telefonjourer finns tillgängliga dygnet runt via olika kommunikationsmedel, att de är konfidentiella, gratis för barnen, men även att telefonjourerna har en tydlig ställning i systemen för skydd av barn, samt att sådana telefonjourer garanteras strukturell och långsiktig finansiering.

Stöd till och skydd av brottsoffer (artiklarna 18, 19 och 20 i direktivet)

38. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra direktiv 2012/29/EU om brottsoffers rättigheter, att vidta särskilda åtgärder för att skydda barn som är brottsoffer och att utbyta bästa praxis för att se till att barn får lämplig hjälp och stöd under hela det straffrättsliga förfarandet och därefter.
39. Europaparlamentet välkomnar den bästa praxis som tillämpas i vissa medlemsstater för att skydda barn, såsom bland annat Barnhuset i Sverige. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fokusera på att säkerställa att rättshjälp, psykologiskt stöd och hjälp finns, och att förhindra sekundär viktigmisering av barn. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra informationskampanjer på både regional och nationell nivå för att främja stöd till barn som är brottsoffer och att främja en kulturell förändring i den allmänna opinionen så att attityder där man skuldbelägger offren undviks, vilket kan orsaka ytterligare trauman hos barn som utsatts för övergrepp.

Avlägsnande och blockering (artikel 25)

40. Europaparlamentet välkomnar att medlemsstaterna har infört lagstiftning och administrativa åtgärder för att avlägsna webbsidor som innehåller material med sexuella övergrepp mot barn och vars servrar ligger på deras territorium. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullt ut genomföra artikel 25 i direktiv 2011/93/EU samt prioritera ett snabbt avlägsnande vid källan av material med sexuella övergrepp mot barn och med relevanta garantier. Parlamentet beklagar att endast hälften av medlemsstaterna har infört bestämmelser i sin lagstiftning som gör det möjligt att blockera tillträdet till sådana webbsidor för användare inom deras territorium. Parlamentet påminner om att i

kampen mot spridning av material med sexuella övergrepp mot barn är åtgärder för att avlägsna materialet mer effektiva än blockering, eftersom blockering inte raderar innehållet.

41. Europaparlamentet beklagar och uttrycker oro över att, även om kommissionen har nämnt att medlemsstaterna 16 år efter ikraftträdandet av direktiv 2000/31/EG (e-handelsdirektivet) inte har fungerande förfaranden för ”anmälan och avlägsnande”, inte har angett vilka åtgärder som kommer att vidtas för att kräva att dessa medlemsstater efterlever EU:s lagstiftning.
42. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta ytterligare åtgärder för att samla in de uppgifter som krävs för att fastställa vilka förfaranden som tillämpas i de medlemsstater som inte har fungerande förfaranden för anmälan och avlägsnande eller straffrättsliga förfaranden, och att inleda överträdelseförfaranden mot medlemsstaterna om de inte uppfyller skyldigheterna i direktiv 2000/31/EG.
43. Parlamentet beklagar att kommissionen varken har bedömt blockeringslistornas säkerhet, de tekniker som används för blockering i de länder som har infört åtgärderna, genomförandet av säkerhetsåtgärder, såsom kryptering, för lagring och kommunikation av blockeringslistor eller gjort meningsfulla analyser av åtgärdens ändamålsenlighet.
44. Europaparlamentet noterar att obligatorisk blockering inte är ett krav enligt direktiv 2011/93/EU. Parlamentet inser att blockering inte är någon unik teknik och att den inte heller är tillförlitlig. Parlamentet rekommenderar att material med övergrepp mot barn, utnyttjande av barn och sexuella övergrepp mot barn avlägsnas vid källan genom effektiva rättsliga och brottsbekämpande åtgärder.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i samarbete med internetbranschen, påskynda de förfaranden för anmälan och avlägsnande som fortfarande tar för lång tid, och att upprätta partnerskap med internetbranschen, Europol och Eurojust för att förhindra att nätverk och system hackas och missbrukas för att distribuera material med sexuella övergrepp mot barn.
46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, i de fall då innehåll finns att tillgå från tredje länder, öka sitt samarbete med berörda tredjeländer och med Interpol för att säkerställa ett snabbt avlägsnande av innehållet i fråga.
47. Europaparlamentet rekommenderar att svarta listor över webbplatser med material med sexuella övergrepp mot barn regelbundet uppdateras av de behöriga myndigheterna och meddelas internetleverantörer för att undvika till exempel överblockering och säkerställa proportionalitet. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna utbyter sådana svarta listor över webbplatser med Europol och Europeiska it-brottscentrumet samt med Interpol. Parlamentet anser att den nyutvecklade tekniken hashing, med bland annat automatisk bilddetektering och bildigenkänning, skulle kunna tillämpas i detta sammanhang. Parlamentet betonar att all teknik som används bör kontrolleras noggrant för att undanröja eller åtminstone minimera risken för hackning, missbruk eller kontraproduktiva effekter.
48. Europaparlamentet uppmanar INHOPE-nätverket att arbeta tillsammans med sina medlemmar för att skapa en anonym rapporteringsmekanism om dolda nätverk, t.ex. de

darknet som hittats på TOR-nätverket, vilken ger samma höga grad av anonymitet som pressorganisationer tillhandahåller visselblåsare, för att ge användare av sådana nätverk möjlighet att träda fram med information eller rapporter om material med sexuella övergrepp mot barn.

49. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att göra det obligatoriskt för internetleverantörer att aktivt rapportera om material med sexuella övergrepp mot barn som upptäcks i deras infrastruktur till de brottsbekämpande myndigheterna, och till nationella telefonjourer. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sin finansiering via Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE) för att ge telefonjourer tillräckliga resurser så att de kan fullgöra sitt uppdrag och hantera olagligt innehåll på nätet.
50. Europaparlamentet erkänner den aktiva och stödjande roll som organisationer i det civila samhället spelar i kampen mot material med sexuella övergrepp mot barn på internet, såsom INHOPE-nätverket av telefonjourer, inklusive Internet Watch Foundation i Förenade kungariket. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med INHOPE identifiera och genomföra bästa praxis, särskilt i fråga om statistisk rapportering och effektiv samverkan med brottsbekämpande myndigheter. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att inrätta sådana telefonjourer och anser att de bör ges rätt att aktivt söka material med sexuella övergrepp mot barn på nätet.
51. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har gjort det att utan dröjsmål inrätta säkra och barnanpassade rapporterings- och rådgivningsmekanismer, såsom telefonjourer eller datajourer med e-postadresser eller applikationer för datorplattor eller smarttelefoner som internetanvändare kan rapportera till – även anonymt – om material med sexuella övergrepp mot barn som de hittar på nätet, och som snabbt kan bedöma det rapporterade innehållet för att omedelbart tillämpa förfaranden för anmälan och avlägsnande och ta bort innehåll som finns på servrar utanför deras territorium. Parlamentet efterfrågar ett tydligt erkännande och stärkande av telefonjourerna och uppmanar medlemsstaterna att förse dem med tillräckliga resurser, inklusive lämplig budget och utbildad personal med sakkunskap. Parlamentet anser att dessa telefonjourer bör få söka aktivt efter material med sexuella övergrepp mot barn på nätet och ta emot anmälningar från allmänheten.
52. Europaparlamentet betonar behovet av att främja och stödja EU:s informationsprogram för att allmänheten ska kunna uppmärksamma myndigheterna på onlinematerial som är olagligt eller skadligt för barn.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta hålla parlamentet regelbundet underrättad om läget när det gäller medlemsstaternas efterlevnad av direktivet, med uppdelade och jämförbara uppgifter om medlemsstaternas resultat i arbetet med att förebygga och bekämpa sexuella övergrepp mot och sexuellt utnyttjande av barn på nätet. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en mer omfattande rapport om genomförandet av direktivet, som innehåller ytterligare information och statistik om avlägsnande och blockering av webbplatser med material med sexuella övergrepp mot barn, statistik om hur snabbt olagligt innehåll avlägsnas efter en period på 72 timmar och om de brottsbekämpande myndigheternas uppföljning av de anmälda överträdelserna, förseningar i avlägsnande av hänsyn till pågående utredningar, information om rättsliga och brottsbekämpande myndigheters användning av lagrade uppgifter och om de åtgärder som vidtagits av telefonjourer efter det att de

brottsbekämpande myndigheterna har uppmanats kontakta värdtjänsteleverantören. Parlamentet ger behörigt utskott i uppdrag att hålla en utfrågning om läget när det gäller genomförandet och eventuellt överväga att anta ytterligare ett betänkande om uppföljningen av genomförandet av direktivet.

o

o o

54. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.